

deri. Det er altsaa ikke min Mening at ville kræve det eller ville udtale noget om, at Forslaget ikke i Aar skulde blive til Lov. Jeg tror, at der — og for saa vidt kan jeg slutte mig til den første ærede Taler — er forskellige Ting, som taler for, at vi snart skulde kunne komme til Løsning af dette Spørgsmaal.

Foruden den Vanskelighed, som laa i, at Lovforslaget var for skrappt baade paa den ene og den anden Side, var der jo et Spørgsmaal om Andelslovgivning, som stadig har spillet ind her. Ogsaa der har de vekslende Regeringer staaet forskelligt. Første Gang et Lovforslag om Aktieselskaber var fremme, var det ledsaget af et Forslag om Kommanditselskaber og Andelsselskaber. Kommanditselskaber omtales i det foreliggende Forslag, men Andelsselskaberne hører man ikke noget om; man ved altsaa ikke, hvorledes Regeringen stiller sig til dem. Selv om jeg ikke i dette Øjeblik skal kræve et Lovforslag om Andelsselskaber eller skal sige, at min Gruppe stiller det som en Betingelse for at tiltræde Lovforslaget, vil jeg dog tro, at det var heldigt, om man fik klaret Regeringens Stilling dertil og fik at vide, om der kan ventes et Lovforslag i den Retning. Naar Forslaget om en Aktielov ikke tidligere er kommet videre end det er kommet, vil jeg dog friholde det sidste Landstingsudvalg for Ansvaret derfor. Lovforslaget kom i Oktober 1914, saadant noget som den 20. var det til første Behandling, der blev nedsat et Udvalg, og allerede den 13. November skrev Udvalget til Indenrigsministeren for at spørge, hvorledes det forholdt sig med Andelslovgivningen, idet disse Selskaber sorterer under Indenrigsministeren. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle faa Linier af denne Skrivelse. Der siges deri: „Udvalget skal ikke tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lov om Aktieselskaber maatte kræve, at der samtidig med den ogsaa vedtages en Lov om Andelsforeninger; men man anser de ønskede Oplysninger for nødvendige af Hensyn til Bearbejdelsen af det foreliggende Lovforslag om Aktieselskaber“. Ved disse Ord udtales netop slet ikke Nødvendigheden af, at disse to Ting følges, men det forekommer mig at være et rimeligt Krav, at Udvalget faar at vide, hvad Regeringen har til Hensigt. Og hvis der skulde komme Bebrejdelser for, at det har taget Tid, maa jeg sige, at naar man spørger den 13. November og ved Udgangen af Samlingen i Maj ikke har faaet noget som

helst Svar fra Ministeriet, turde der være Grund til at hævde, at det i hvert Fald ikke er Landstingsudvalgets Skyld, at Lovforslaget ikke er blevet fremmet. Jeg vil altsaa udtale det Haab, at den nuværende Handelsminister, hvis det eventuelle Udvalg skulde sige det samme: Vi knytter ikke disse to Ting sammen, men ønsker af Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget at vide, hvad vi skal indrette os paa, saa vil anvende den sikkert store Indflydelse, han har paa sin Kollega Indenrigsministeren, saa at vi kan faa et Svar og kan faa Lovforslaget færdigt i denne Samling.

Jeg tror ligesom den ærede første Taler, at Bestemmelserne i § 32, der tager Sigte paa Udlændinge, er meget vigtige; de maa overvejes grundigt, for jeg tror, at der kan komme Farer, som vi sikkert i Tide bør værne os imod. Der er altsaa gjort en Begyndelse til noget, som ikke fandtes tidligere, men som kun var antydet. Jeg tror, at det er i den rigtige Retning, Lovforslaget gaar, og at vi bør have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold.

Angaaende Enkelthederne skal jeg sige, at der er en Ting, jeg savner fra tidligere Tid. Der stod i Betænkningen, som det reviderende Udvalg, om jeg maa kalde det saaledes, afgav, i en eller anden Paragraf, at det i Aktieselskabernes Vedtægter skal bestemmes, at kun Aktionærer, hvis Aktier har været noterede paa Navn en vis Tid inden Generalforsamlingen, har Stemmeret paa denne. Det er sikkert en Bestemmelse, man ikke burde savne; jeg kunde tænke mig, at man gik lidt videre og fastslog, at Regelen skulde være, at kun Aktionærer, hvis Aktier er noterede paa Navn, har Stemmeret paa Generalforsamlingen. Hvis man overhovedet ved en Aktielovgivning skulde kunne modarbejde særlig Børssvindler, tror jeg, at det er det eneste Punkt, paa hvilket man kunde naa noget. Jeg stiller mig uhyre skeptisk overfor det, at en Aktielov skulde kunne forbedre Forholdene herhjemme i nogen væsentlig Grad, men der er et Punkt, paa hvilket man kan svække Børsspekulanternes Interesse i et Papir, idet man siger: I kan ikke købe dette Papir i Dag og møde paa Generalforsamlingen i Morgen og vende op og ned paa Selskabet og saa være færdig dermed. I kan kun komme paa Generalforsamlingen, naar I har godtgjort eders Interesse for Selskabet derved, at I i længere Tid har været Aktionærer og selv ejer disse Aktier. Jeg ved, at det maaske er et strengt Krav,